

V této práci jsem se zaměřila z několika hledisek na dosud nezmapovanou tvorbu umelecky vyrazných žen malírek zasahujících svou tvorbou do druhé poloviny devatenáctého století. Jejich umělecká produkce byla do 16. století nepravděpodobně opomíjena, avšak na základě toho, že byla objevena některá jejich došud neznámá díla, snažím se dokázat malířskou výlučnost a uměleckou profesionalitu těchto výjimečných umelkyň.

Z pohledu současné, již plně emancipované ženy působí umelkyňe 19. století jako zjevení. Byly to ony, které nastoupily téměř objevitelskou cestu. Nikoliv snad pouze výtvarnou, ale především sociální, kulturní, společenskou a hluboce lidskou. I přes ztížené podmínky se jim podařilo umělecky obohatit výtvarné obory, rozšířit malířské žánry a podílet se na vyzdvižení umělecko-remeslné produkce mezi vysoké umění. Rada zde zmíněných umelkyň se svou výtvarnou tvorbou podílela na širokém a kontinuálním vývoji ženského umění, souzřejmě v rámci možnosti s dobovými vlivy. Jejich touha po profesionálním uplatnění skrze zahraniční studia vedla k prolínání evropských uměleckých vlivů do českého prostředí.

Pokud bych chtěla svou práci rozšířit, pak se otevírá pohled na srovnání s produkcí zahraničních výtvarnic, jejichž cesta za uměleckým prosazením, jak zde již bylo řečeno, byla neporovnatelně snazší. V českém prostředí k těmto umelkyním a jejich produkci vede primární linie skrze německo-české malířky, ty sice byly obklopeny pražskou českou výtvarnou scénou, ale zároveň od ní byly izolovány svou národnostní příslušností. Tento patrný pohled, se přímo nabízí, zvláště pak proto, že tyto česko-německé umelkyňe jsou stále opomíjeny a jejich tvorba dosud není umělecko-historicky zmapována....